

РЕШЕНИЕ

№ 6114

гр. София, 27.10.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.09.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7174** по описа за **2017** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение от 25.04.2017 г., постановено по НАХД № 4066/2016 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 16-4332-000241/05.02.2016 г., издадено от Началник ОПП-СДВР, в частта, с която на Г. Н. Ц. от [населено място], [улица], ЕГН: [ЕГН], са наложени следните административни наказания: по т.1 - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 24 месеца, за извършено нарушение по чл.174, ал.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/; по т.3 - глоба в размер на 10 лв. за нарушение по чл.100, ал.1, т.3 ЗДвП; и е отменил същото НП в частта по т.2, с която на Ц. е наложена глоба в размер на 10 лв. за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП.

Недоволен от така постановеното решение в потвърдителната му спрямо НП част е останал жалбоподателят Ц., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Г., обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени изцяло оспореното постановление. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител. Ответникът по касационната жалба Началник ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, като провери правилността на съдебното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на СРС и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства. Същите са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил вменените му във вина две административни нарушения. Не са налице претендираните от касатора разминавания във фактическата обстановка по случая, в степен, която да е дотам съществена, че да предизвика отмяна на издадения административнонаказателен акт. Съдът е дал отговор на спорните въпроси по делото, като е кредитирал показанията на св.С. – непосредствен очевидец на заявения отказ на касатора да му бъде извършена проверка с техническо средство. При разпита си в с.з. същият е възпроизвел своите лични впечатления относно поведението на касатора и обстоятелството, че последния видимо е показвал признаци на алкохолно опиянение. Показанията му като логични, последователни и непротиворечиви правилно са били кредитирани от Съда.

Правилно районният съд е приел, че макар показанията на св.Ч. и св.К. да не са много детайлни, те допълват показанията на първия посочен свидетел. Все в тази връзка следва да се има предвид, че за случая е представена и докладна записка, приета като писмено доказателство по делото. Явявайки се официален документ, който не е оспорен, тя се ползва с презумпция за истинност на отразените в нея фактически констатации. В докладната записка се съдържа подробно описание на фактическата обстановка по разглеждания казус. Показанията на разпитаните свидетели са в унисон както помежду си, така и с отразеното в официалния документ. К. съд не намира противоречия при установяване на фактическата обстановка от първата съдебна инстанция. Противно на доводите в касационната жалба, актосъставителят не е заявявал съмнения по обстоятелството, че е бил извикан впоследствие като служител на ОПП-КАТ, а обстоятелството дали св.К. е бил очевидец на нарушението, не е от съществено значение за законосъобразността на постановлението.

Касационната инстанция намира за доказана по делото компетентността на актосъставителя да съставя АУАН. Същата се установява от представените с административнонаказателната преписка заповеди.

Нарушението по т.1 е подведено под санкционната норма на чл.174, ал.3 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол. Както особеностите в пътното поведение на касационния жалбоподател, така и отказът да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, са установени по категоричен начин. От събраните доказателства по делото не може да бъде направен различен извод. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата.

Нарушението по т.2 е подведено под санкционната норма на чл.183, ал.1, т.2 ЗДвП,

която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който е длъжен, но не носи в себе си полица за сключена задължителна застраховка Гражданска отговорност. И това нарушение е доказано по делото по безспорен начин.

К. съд не споделя оплакването на касатора във връзка с недопускане от Съда на поискания от него свидетел. Доказването на евентуално особено психическо състояние на административнопривлечения не е от решаващо значение за спора, а и отказът на последния да подпише акта на влияе на неговата законосъобразност.

При съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени административно-производствените правила на ЗАНН. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен наказващ орган, надлежно упълномощен от министъра на вътрешните работи. Не се констатираха твърдяните в настоящото производство основания за отмяната му.

Като е приел, че оспореното пред него постановление е законосъобразно и го е потвърдил в разгледаните две части, Съдът е постановил и правилен съдебен акт. Предвид изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.04.2017 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 4066/2016 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.